

בְּ קַבְּלָו יְתָא
דְּבָנִי יִשְׂרָאֵל
אֲבָהָתָהוֹן

במלבד צנינן
(שאו א)
טהומרים
למשפחותם. מי
אבותם. יוכס על צב
שיוי נסחאות. לי
יביטה מkapל ז.
כללן. וויה ס
הכלהת צפינו
נכילה מנטפה
צמאננו (רמב
(ח' טרף מ)

המאל מהר ממו
מקוס לבר
כדי כהלוון
פ"כ), כי

טלחמו כ' למנוחם ע'

ד) נמו דוקק
סכלינמו, עכ"

٢٣

לכט בחד

אור החיים

א) למחה ברכי מוקום גדריכו וריזמן. **ב)** וולף חמלר היה נמקום פלויי. **ג)** שם מקוס לנגולו.

1513. $\int_{0.1N}^{0.2N} \frac{dP}{P} = \ln 2$. $\Rightarrow 1.2N - \ln N = \ln 2$. $\Rightarrow \ln \frac{N}{2} = \ln N - \ln 2$

ילאמֶר: ד' **שָׂאו אַתְּ רָאשׁ כָּל-עֲדָת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּחֹתָם לְבֵית אֲבָתָם
בְּמִסְפֵּר שְׁמוֹת כָּל-זֶבֶר לְגַלְגָּלָתָם:**

לקט בעיר

במהלך ניון סוכס כמיסן, ובחלוד גליהו מונחים: (3) (שהוא ארתראש כל עדרת בני ישראל. כמו תלומוליס נקסטונייר היה ריס ריסים דלון): נסיגת קומפנייר העממיות נסיגת המלך מה מילושפחתם. ע"ז מניין כל בצעי ובסגנו: לבית אבותם. מי שהוו מטבח מלך ולו מטבח מלך אבותם. מוי קומפנייר העממיות נסיגת המלך מה מלך אבותם. עלי ירושה נעל בצעם ה'ביו (ב' קי'ט): לגלגולתם. על ידי ייקוס נעל בצעם ה'ביו (ב' קי'ט): לגלגולתם. על ידי שיין וויאחות לדע.

אור החיים

אור בהיר

(ד) נטו דוקה ב' גולן ב' ומאי. (ה) פיי הפלילו חס נולמי צהמפני עד שאוקס המתקן ומולר "כטבנ'" נטו דוקה גולן כטהטהלה (ו) קאנז נקיטתם רצאנ'ס ("ג' קל'ה": ד'ב נפומום) גל קאנז קוותין ז'ו, בככיניגו נוכ'ה' נמא במנמי צדץ מל' נקינען עד צ' נולמי.

רְבָרָא
יִרְחָא
אַקְהָוּן
מֵימָרָה:

וְבָרִי.
כַּיְלָהו

(מגין)
מגן,

מג'זב
את לארס

לט למי

ט' ט'

ז' נטול

ט' ט' ט'

ט' ט' ט' ט'

תְּצִחָה (ג')

ד) חמל

ג'ל

ו' כהן טר
יב נפל

מג'יס
במדבר

ז סדר
כטנית

ככללות
אנסדר

נִבְרָא לְשֶׁבֶט
אַבְהָתָחוּי הָא
נִבְרָא דֵי יְקוּ
אַלְצִיר בָּר /
שְׂמִיאָל בָּר ז
נְדַחְשָׁוֹן בָּר עַז
נְרַגְּנָאָל בָּר
אַלְיאָב בָּר ז
לְאַפְּרִים אַלְיָי
לְמַנְשָׁה נַמְלֵי
אַיְלְבִּינְמָן אַכְּנָן
אַמְּרוּנָר בָּר ?
פְּנַעֲיָאל בָּר עַז
בָּר דְּעוֹאָל: ט

כטילה (ט) כל נצ'ר
סנקציותוֹן נכל
האללה. הם נז

לכעירך צכוותה
וזל (וילקוט כהנ) מכך רלו לכתקרים בכזינו לי ספל ה

**מִבּוֹן עַשְׂרִים שָׁנָה וּמֵעֶלֶת בְּלִיּוֹצָא
אֲבָא בִּישראל תִּפְקֹדוּ אַתֶּם לְצַבָּאתָם
אַתָּה וְאֶחָד: וְאַתָּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ**

١٢

מלהiosa ניתן לו מטפסה סולו, רק מהיה טגען סקליס, בקע גלגולת": (ג) כל יצא צבא. מגיד'(ז) (רא"ט): (ח) וכל מנות סגולגולות, כמו טמפלר נפ' שלון יולא נלכה פמות מacen טשריס (חנוך כ' כ"ח): מטה, ווגס כלן הצלם שם מלמ"ד אל נגנגולוט, תלט מטה (ז) ואתכם יהיו. כמתפרקתו חותם" וקיין עטמס' השגנגולת עטמו כייל"ל גלגולות צלול נמ"ר, לו נגנגולטס, הילן ולפיו צע"י השגנגולות פי' בקע גלגולת מדע מנייס (מ"ל): (ט) טהיל"כ ומה כפל דבר ה' נצ' לטנות, ודחי צנחו למלמד ונמיה נמל, במי ברוח נמעלה מל' קוח קו' וזה ציון נט' נטול, וגס שנולן לומר שטקר הו"ו (כמו שטמיו כן) וכיהלו חמלר וכל קיינה נצ'ה, וגיה לומר טלה די שטוח נמעלה מל' גס גרייך להוות נריה ורהי נטחת נצ'ה, חכל נפ"י' גיה ימכן תינכת "כל" שטוח לדרכם מרוץ ולם מתען, וכייל"ן וויל' נצ'ה ("ה"מ), וכל נלמוד דברי זה רק ריכז מקומות וויא, כטהבק"ס מזוה, אהכל נמקוס שחטמוכ מסקפּ מעטה אריה וכל לומר שטפלר הנם וסיעינט דטמיהו כלן מתן נטריס כי' לרהיים נצ'ה (ג'א): (י) ר'ל מלתקון סכמוכ ממתה וח'אן וכל חמר מפקדו חומס מטה ולח'אן ולח'יט חיים וגוי נראת נכחוורה צלול בנטעת סמאין ישו ממתס רק נדבליס' ח'אריס, ח'כל ולח' ה' ח'פ'ר כי מה שעניא לאילן, וגס ככבר ירענו קאס נטחים צמדת

אור התהילים

זה יגיד כי כן בכו שבי במספר הכרחון ובמספר המדיניות שווין ב' במספרות לנו נועד מכך מהר וכונספין במספר מלحو מסטרו מספר הכרחון שבי בכלים כולם, וולץ חמר כסמן למספר וככלום גם כולם הכרחון ולנו ככלם מספר הפני, וולץ מתחכם כולם הכרחון ולנו כסמן מספר הפני (המ) רוח צי ותרחאל צויס כ' לומר מטה לטהה (המ) רוח צי ותרחאל צויס מהר לחודש כ' וגוי (כליון) סביה זמן מרגע שמספר במספר הכרחון נבד כלויס לאירוע דמה שמלר צפսיקתנו שכמספר עזמו סה' סוכן במספר כ' ולו מה מ' ונכמת מהר צמוקומו, וכטענו נבד כ' שבי עסוקיס צמלהח כמתקן על דרכ' (דרכיס ד') ולחס כדזקיס כ' הייס לכלם, ונוכן לומר גס לדמיי כמדעת שביבה רצ'י טנטז להנחות שבניו גמלוס וגוי' טבחר צוון זה לנעם הימליך):
ג. **תפקוד** הופס. חז' לומר כן ולן כספקה מכך קדס גמלוס כ' טבחר צוון מה ריחך וגוי'

אור בחד

טסחו ו"ל כתוב צמאן ומעלת נון גמינו, ה"כ גאנטניס. נ"ל מלון הקאמפראן צ'יזו מם, חניל לט"ז ו"ל נ"ל כנבר בן קאפה קוטיל וענימה, ולכינוי כל נטעמו. ז) עצמו צרלוינו במיוז על האליים לאקסקליטס כל צהה ליטול חלק דקליברטום ייבול ודק כבית וכל ענייני יצור, כמו כן בס' ליטול מלך גולדיניט, ואלה"ג גס נמקפר וו צל הייר (לגייטט רס"ז ו"ל) קו סוקליט, נלון קר גורה לענו עטאנַן צילַן ישו נימניש אקסקליטס צמוך טקלי ייטולין, וו"כ צאכלת לומר צטמוץ צא מומוס מלך טקליים צל מדק טפורי סלאט נעהן צדאלניס היי מעוועג גס אקסקליליטים. ח) אאָרִי מונה ווועל צמום וכטנטיס אקספאקדז וווען צטען וווען. ט) וויטה גו פיי צאכלונג וואלטיס על כן נל סטאפקדו זונדר זוּס. י) פיי ומומוץ צ'ה פאָסיה למלה נמנומס ולמה דוקה נל' צהיליך. יא) פיי

**ממצאים גריין
חם ערי אתן
יכילו לאותען
עבריו להזון מ-
די והיבר במא**

וְיַדְתָּה עַמָּא קָרְחָמִין בְּעֵינֵי מִצְרָיִם
וְשָׂאַלְתָּן וּרְוקַנְתָּן יְתָ מִצְרָיִם:
לוֹ וּנְטַלְתָּו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמֻרְעֶםְסָס
לְקַשְׁבָּות בְּשַׁתְּמָה אַלְפִין רְגַלְאִין
גְּבָרִיא בָּר מִתְפְּלָא: לְה וְאַף
נְכַרְעָאִין סְפִיאָן סְלִיקָה עַמְהָנוֹן
וְעַמְאָה וְתוּרָן בָּעִירָא סְגִי לְחַדְרָא:
לְלָט וְאַפּוֹ יְתָ לִישָּׁא רֵי אֲפִיקָוֹן

רשות

הַקְרָבָה כִּי הַפּוֹזֵם לְכָס מִן כְּכָס וּמִן רַקְבָּעִים,
וְכֶתֶם חֲמָר גְּפָסָק חֲמָבָג (מִילִי - מַחְמָה): (ל') וַיָּשָׁאַלְוָם.
הַקְרָבָה כִּי שָׁלָל כִּי שָׁוְלוּלִים מִכָּס כִּי גְּוָתִינִים לְכָס קָצִין,
הַמִּחְסָה חֲמָר הַמִּדְבָּר טֻול גְּנִיסָה וְלֹךְ (מִיכְלָה): זַיְנְצָלוֹן.
וּרְוקִינְיוֹן (מיינְקָה): (ל') מְרֻעָם מְסָס סְכָתָה. קָצִין מִיל
כִּי, וְצָהָו בָּס לְפִי טַעַכְצִין, טַלְמָדָר (עַט ד') וְלַפְתָּה
הַתְּכָס עַל גְּנִיפִי נְמָרִיס (מִילִי): הַגְּבָרִים: מַקְנָה כִּי
(בְּנִים) וּמַטְלָכִין): (ל'c) עַרְבָּה רַב. חַנְרוֹמָה

אור החיים

לו. וויש אילום ויינקלו וגוי. קמיה פירוט נדר מענתק כלמי כגון לגנוד דעת גוי, גס לגזול ממונס, ולכך ימדיקו יטלהל ללהומר לכיס עזרע טזיהה לחם האמצע על פי מטה פירוט האר בוכמן לנטיאו וצפלט צעל כרמס וממחמתה זה כקזיעון בקדנסיס כי קיז זעמןדו דצלאו נמצאה:

אנו בחר

כענעה. קבמה) ק' לא מוה כפלו לוממי ויטהילוס, הלא כנבר חומר וטחלהל, עוד מלהל וו' נמן לתם כן פיטה גדרין להוממו קודס ויטטהלן, כי אהמיה שטחלו נמה כהן, ולפי דרכיו קמץ' ככמניסת קיהם על' וס' סדרין, כי' טטהלן שטחלו כנדג' מטה רק כי' נלהה מות נומה כויה דטהלה קמוניה, וכל' קי' להוממי מהר קמונין לטטהלן עוד וועוד, וככלהה סטמאניסטס כן, על' יי' וס' מלהו סון, ויטטהלוס עוד וועוד געל' געלס, ובוג

מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל
הקדש: ٦ ט בקע לגילגת מחיצית →
השקל בשקל הקדש לכל העבר
על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה
לשש מאות אלף ושלשת אלפיים
וחמש מאות וחמשים יי' ויה' מאות
כבר הבספ לזכרת את אדני הקדש
ואת אדני הפרבהת מאות אדרנים למאות
הכבר כבר לאדון: יי' ואות יהאף ושבע
המאות וחמשה ושבעים עשרה ווים

לקט בהיר

מונרכיס ליק סגולות הנדר לחיינו מלך כהן וגניעיס
 כהן ולט מים לומי ק"ל וע"ג בכ"ה (וון הו נגמ'), אלט
 לט"י חמר אלהם צאן קה' צנעומו כל סכמו כה' מפי
 צלה' בגשו לכל, וטהילת טה' כמו טהומינו צלה' תלפי
 ות, צלה' יט' יומר מני' מלחמת כוכיס כה' ולט מלך
 כל צלה' הוליפס סקליטס, כי'ל, סס מלחמת הולף תלוןין
 (ג"א): כב) וקדול צמו מלצון זיקוע טאטקל נקע
 לטניס (במ"ח): כב) פ"י מון סכמו זהה נורהן צבאס
 מנייס כה, גנס צלה' מנו הומם ערעה, אלט נמנ' כל חד
 ואבנטה הוליפס וחותם מלחמות וחותם תלוןין וולין
 הולף וטגע מלחמות וחמסה וטגעיס סקליטס:
 מנייסים קמי' האסן צהובן טאטקן והו' מטפ' טאנ'י
 (ד"ד), וטגב הטעמינו רט"י הפלג צקמנו וומס הולר מהי
 (כ) לזכתה. חרגנוו למלכתה: את אדני
 הרקdash. כל קראוי סמאנן סס מ"ה קראס ולט
 שיעו ושותהו זונבו.

מן הין גס להוד סמאנן פיי זאה (רא"ס), וטמלו טהייס קק' זי'ע טומיך זאה סס פטראן מטפ'

יע וועלס, אצמיאן וו קיו גס קלייס קאיי גס סס נמי טלקס נגין המטן, זעפ' צמדנער היי מטה מטפ' זה צה' הוליט

ה לי הוטיפו כל מטפ' הלייס: כד) מלון יקאה, והרגוות מלזון ממלכת, טק' געטה כל צלי ממלכת טע'י הולט וטמוס

אור החיבם

כח. ואות הולף וטגע וו'. יי') פירוט כתהיליס, מההיכמים (רט"ע) כי לה טיך כספ' גידצת
 וכונתינו ז"ל חמכו (טמוא'ר נ"ה) סמאנן זולא ממילא בטקל וטטלר חוממו וויה בטולף
 טטלומס וכטזצי הומס הומס וויה בטולף וגוי') כס על זה קלין לפי טמויו טוה כ' בתרומות כספ'
 ממוק טענא וויס וגוי, וכונכי') נסוגרים ממילא בטקל וטכל מלילכת סמאנן לה מאיו טוה

אור בהיר

כמלהמת קולע צה' פיה מלהמו והן טהוות וווקן. כב) נט לטק. כג) מה טנק. כד) נט

מאה ושביעין וטמיא סלעין
 בסלע קורשא: כי טקל
 לונלנטא פלנות סלע באטלי
 קורשא לך דעבר על מניניא
 מבר עפרין שנין ולעלא לשית
 פאה ותלה אטפין וטמש מאה
 וטמשין: כי וויה מאה כברין
 דרבספ לאטכא ית סמכי קורשא
 וית סמכי דרכטפא מאה סמכי
 למאה כברין בברא? סמכי:
 כי וית אלפא ושבע מאה
 ושביעין וטמיא עבר זוין

א
 וע
 זין
 גני
 ע
 סבל
 טיס
 יוס
 זין
 זוין
 צוות
 טפס
 גיגע
 נמי
 גל:

טוב
 כלל
 עט
 טפס
 דצל
 קדק
 ומכו^ו
 בסמ^ו
 יענ^ו
 הולם

ט
 פואה
 נמיימת
 לדצל
 מטקל

שָׁנִים וְשָׁשִׁים אֶלָף וּשְׁבֻעַ מֵאוֹת: פ
לְבָנַי אֲשֶׁר תִּזְלְדוּתָם לְמִשְׁפָחָתָם
לְבֵית אֲבָתָם בְּמִסְפֵר שְׁמַת מִבּוֹן
עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעַלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא:
מֵאַפָּקְדִים לְמִטְהָא אֲשֶׁר אַחֲרָם
וְאַרְבָּעִים אֶלָף וְחִמְשׁ מֵאוֹת: פ מֵבָנַי
נִפְתָּלִי תִּזְלְדוּתָם לְמִשְׁפָחָתָם לְבֵית
אֲבָתָם בְּמִסְפֵר שְׁמַת מִבּוֹן עֲשָׂרִים
שָׁנָה וּמַעַלָה כֹּל יֵצֵא צָבָא: ט פָקְדִים
לְמִטְהָא נִפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וְחִמְשִׁים אֶלָף
וְאַרְבָּעִים מֵאוֹת: פ ט אֱלֹהִים הַפָּקְדִים
אֲשֶׁר פָּקַד מִשְׁהָ וְאַהֲרֹן וּנְשִׁיאָי
יִשְׂרָאֵל שָׁנִים עֲשָׂר אִישׁ אִישׁ-אַחֲרָם
לְבֵית-אֲבָתָיו הִיּוּ לְהָ וַיְהִי בְּלַפְקּוֹדִי →
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבָתָם מִבּוֹן עֲשָׂרִים
שָׁנָה וּמַעַלָה כֹּל-יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל:
ט וַיְהִי בְּלַהֲפְקָדִים שָׁשׁ-מֵאוֹת אֶלָף
וּשְׁלֹשָׁת אֶלָפִים וְחִמְשׁ מֵאוֹת וְחִמְשִׁים:
ט וְהַלוּם לְמִטְהָא אֲבָתָם לֹא
הַתִּפְקֹדוּ בְּתוֹכָם: ט וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל-מִשְׁהָ לְאמָר: ט אָתָּה אֶת-מִטְהָא לְיוֹ

לקט בעיר

(מעט) אך את מטהו לוי לא תפרק. כドחי כו^ה יד) ממנה צל מל' (הארון) צל מל', כזומליים ומושמניים
לפומו צימוח: טו) הקטנה הלו"ס ו'ל, וכן מלך הדרתני
לניעו"י צל מלך לckerות נמנכ נצלו"ט (חמ"ה - גמ"ד),

אור החיים

(פרק ג') כוונתו כמלמד זכ:

מִזְוָה לְבָנָה ו-**מִזְוָה לְמַעֲלָה**

וְשָׁבֵר
לְבִתִּים
מִבְּרָא
נֶפֶק
אַבְטָא
אַלְפִּין
לְבִנֵּי
עֲתָחוֹן
שְׁמָהָן
לְנֶפֶק
אַבְטָא
וְחַמְשָׁה
דְּתַחְנוֹן
שְׁגַנְן
גְּנִיחָהָן
וְתַרְיָן
בְּנִימָן
לְבִתִּים
מִבְּרָא
נֶפֶק
שְׁבָטָא
אַלְפִּין
לְדוֹן
לְבִתִּים
מִבְּרָא
נֶפֶק
לְדוֹן

**בְּבָעֵל פֶּעֳור כִּי כָל-הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ
אַחֲרֵי בָּעֵל-פֶּעֳור הַשְׁמִידֹו יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם מִקְרָבָה: ל' וְאַתֶּם הַדְבָּקִים →**

לקט בעיר

רשות

אוצר יהדות

צענזור זוכה יותר על כל בעזויות של פילו מותם
תלנו עזדווקו תלנו מהצוו בלבב ובכלו מהו
לעוזרו כנס צלן עזדווקו העדין חמימותם ז', וכן
על דבריהם (קדוטון ז'ט) למן תפום טרול
ונור'ם:

ד. ואתם כודקים וגוי. נזכיר דעתם כמה חמש
ויחסים חמוקפת ולו' כמושג על עניין
רלהן ולג ידוו בגדרים ז' כמושג על עניין
פערוי'). עוד מומנו כדרקים ז' וככלויס חמורי געל
מליינו שקדם זכין דזיקות ז' שזודק למל עליו
בדרכם, והולי שיתגמל על דרך מה שדרשו ז'ל
בנסדרין (ק'ח). צפוסוק (ברלה' ו' ח') וגם מלן מון
צעינוי ס' וחל' ונמה הפלנו נמי') בנטתיו מכס הל
סיס כדרוי תלן חמוץ קן ע'כ, כמו כן מוכו
גמלמל ויחס פירוטים וגס חasset סייטס ותמייס
לכטמיז תלן נגד סיומקס דזוקוטי') פירוט
ונתקינותם נטהודם ונדקמת ז' ז' חasset
חישם, ודקדק לנמר כלכס לאכער תלן על חנק
מכס כו' מומלי') תלן על כלום, וכן כו' חומר
סקטור ז' פרשת פינחס חמונתב פועל (כ'ב ו'ח') ולח
כלתיו לת צי וטרול צקנתי כה למתה חמומייס

אור בהיר

הארך עדר וגוו. נ"ד) מפוק מה בית יצלהן נכסם (יטוקל"י'). נ"ג) וסיל"ל נטול מהם. נ"ג) קדום לכך רק הכלוב והמאה למם ההלס וגוו' כי יטוממי וגוו' ועל מהר ונמ מלה וגוו'. נ"ח) וזה ה"ה רשותה. נ"ט) שרלויסים כיו מ"ז וכו'. ס) ולמה לה"כ לא היו מומיסים לדין קיטטס טימה הקטיניא. ס"א) דה) יכול מזוגתם. ס"ב) פ"י גע"ז תקנתן לפוי וטחים. ס"ג) וזה ממזויק פ"ה רשותה נלטמר דזוקל דבקמיס דהינו מטהכט טונא ומ מאטא בעש צהיר מנות. ס"ד) ווועס כל שמונמר גל דע רק

י אַלְדָא
וּ בְּלָא
רוֹאָנוֹ
גַעֲוָן מִנָה
אַלְהָבָן רֵי
יַנְכָבָן חָנוֹ
פַעֲוָרָאָרִי

כגון חמוץ
בְּ לוֹוֶות

כטולות פ"י
ב' פעמיס
ב' חמל לTAG
וכ' (ג"א),

כון מטה
ו על מטה
פירוט מטה
מען תמיין
וגו' טלה
ול יטולו
ז, ומומנו
כ רמתפת
רעו ממנה
קע פגוע
רעו כgas
ז יסוכן צו
במלמיה:
ל וגוי:

כלי נמנוע
הנק'ה וזה
סכלל הזרה
פי צב וחל
; פיל'ל חינוך

אונקלום

(8)

עוזן תפון הוא
ותעברון ארי
וטכנתונתובן
ישמעון ית
וימרין לחד
עמא רבא הרי
רי לה אלרא
אלותה בערדן

(1) ושמרתם.
ושיתתם. כי
ובינתכם וגור

סוח כ metammo שמן
וחמורות סוח קליף
טהנשיה סוח מני
עמ'ים, הולן צעל
גס אולר העמיס ע
לכמוג פאליס רבי

מחויס (כריכום)
וחב כוותה מהיד
שמודיעים בסס
דרכו מטה כוות
מלה שלחת דרכ
כמו שחתנו נס
לבדק ב' ה
לדיוק טאנטמי
כמוש וצחה
וחומרו כלכסי
כלגלי עז זה כו
כהולן (זנחים ק

אב) הולן וטמא

ביהזה אל'היכם חי'ם בלאכם היום: שני
ה ראה | **למְדַתִּי אֶתְכֶם חֲקִים**
וּמְשֻׁפְטִים בָּאֲשֶׁר צָוָּי יְהֹוָה אֱלֹהִי
לעשות בֵּין בְּקָרְבֵּן הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם

אור החיים

ימלול מטס קו"ב וצ'ה. פלודיק פילוטינו זה, ומולו
לי ידצ'י כתחות נגיד ב' כדרכם טיטנס ציטרול ז' ז
למעלה מזו"ז) וככון. עוד נחכוון צמלה מר כדקיס
ב' מלכיס על דרך מומלץ ז' (זוכר מ"ג לר' מ)
לי כטווכ' מוא' טווכ' טס קו"ב על כלצ'ר צ'ו
טווכ' במא'ו, וטומו לי מוא' טטס בס רמויס
צ'טס קו"ב ובמולו ל' חטשך צמויס צטט מלכיס,
וכו' חומו כהן וטמס כדקיס על ידי קויס מזות
עטס ול' חטשך ב' צ' טמות הולן בס קו"ב וטלויס
כלומו ב' מלכיס. עוד יר'ך על זה כזרק
צ'טס דזקיס ב' פלווט צלכיס חפץ זו וצמויס
ז' ז' (ולקוט ס"פ נס) צפוסוק יוטט תלחות יטלהל
של' נטר'ך ב' צ' כל מסלן נ' (צ' טמויס) עד
טהממו במקלחות צ'ו' ב' מלט' יטלהל לי למ' צה
שתמיד הולצ'ו הולן על יטלהל, וט'ה חמ'ה צהין
מחדרך ול' מהכלל צהלהי צמויס ול' צהלהי כה'ן
ול' צה'ה מלהל'ים הולן הול' יטלהל.

לח'ים כלס קו'ס. (ז') נמכתה למעלה ולמטה, →
נמכתה למעלה על זה כזרק מלכיס ח'יס
כ' נקרין (לכון כ' כ'') מלכיס ח'יס, ונמכתה
למעה ג' ח'יס כלס, וככונו צטיעו כדי'ו על
סגול'יס מלפנוי וליין בס קוזט' גמל הומל
ה'ל'וכס, ה'מ'ר מעטה לי כוונת ה'ומו ב' כ'ם
צ'יחוד כה'ות, וט'ה מה טהמ'ר ב'כ'ז' (ד'ז'יס
ל'ב' ט') כ' מלה' כ' טמו, כ'וי כ' מלה' למ' בס

אור בהיר

לען מפקנה טופ'ה הק'ב'ה ו'וי' פה לי לומר ואלט'יס וג'. (ס'ה) מטה'ך לדרך סקולדס בס מינ' פלט'יס טה' מטה'ני צבונדו
ט'הטס סדקיס ע'ל' ה'ט' מ'יס. (ס'ו) כמה' לה'כ'ר ב' טמו וטפלט מה' שט'ל' טט' דזקיס נ'ה'י מלה'יג'ה שגדולה כמה' עוד ה'מ'ר
ה'ל'וכס. (ס'ז) נגון צ'י'ם צ' נ'ה'. (ס'ח) ול' ה'מ'ר נ'ה' ט'ה'ים נטפל'יס לו ה'ל' מטה'ני'ים נ'ה' ע'מו נ'כ'ו. (ס'ט) ס'ה' נ'ה'
ע'מו ו'ה' כע'ן ה'ל'וכס. (ע') פ' ה'יו' ר'ה' א'ה'מו ה'ל'וכס ט'ר'יס ו'ר'יס ו'ר'יס ס'ק'וט' יוט' ע'ט' נ'מ' מלה'מו רק על י'י
מה'ל'ום ט'ר'ל'ן. (ע') פ'ט'� ט'מ'יס ה'ל' ע'ט' ע'ט' ל'מ'� ו'ק'ומ'� ט'מ'�.

ה'מ'ס (ז'':):
ה'ד'ב'ק'ים ז' ט' מל'וכס. (ז') יט'ל'ל על פי מ'ס
ש'כ'ת' ר'מ'ג'ס צ'פ'ז' מ'כ'ל'ם י'ס'ו'י
ה'מ'ו'ה ז' ז' ט'מו'ס בס קו'ס וכ'וי כל' ס'מו'ק'
ה'פ'יו'ו' ו'ט' ט'מ'ת מ'ז' ט'מו'ז ה'ל' נ'וק'ה כל' ב'ג'ט'ל'
ל'ט'ס מ'ל'פ'נו'ז' מ'ו'ת' ל'מו'ק'ו' וכ'וי' מ'ל'ה'מ'ר'ו' נ'ג'ן ר'
צ'ל' ה'ל'כ'יס' צ'ס צ'ל' ה'ל'כ'יס' ה'ל'ים' מ'מ'ק'ס' ו'ס'ר'וי' בס'
כ'ט'ה'ר' מ'ו'ת' ט'ל' א'ט'ס' מ'ק'ד'ט'ס' ע'כ', ו'ק'ו'ו'
מ'כ' ט'מ'כ'ו'ן ל'ו'ר' ל'ט'ס צ'מ'ל'מ'ר' ס'ק' פ'ו'ל'ו'ט'
ול'פ'ו' ט'ט'ס' ז' ב'מ'ו'מ'ד' ט'ס קו'ס ב'ה'ן מ'ו'ת' נ'ד'ק'ת'
ו'ס'מ'מ'ת' נ'ל' מ'ל'ה'מ'ר'ו' ה'ל'ג' מ'ל'פ'נו'ז' נ'ג'ן ל'ב' צ'ס' צ'ס'
ו'ו'ו'ת'מ'ת' ה'ל'ו' ה'ו'ן צ'ס ק'ז'ט'ה' ו'מו'ט' ל'מו'ק'ס' ו'ה'ס'
כ'ן צ'ס'ק'ז' ד'ז'ק'ו'ט' צ'ד'ר' ז' צ'ה'ן צ'ט'ס'
מ'ק'ד'ט'ס', ה'ל'ג' מ'ו'מ'ל' ה'ל'כ'יס' פ'ו'ל'ו'ט' ד'ז'ק'ו'ט' ז'
צ'ל'מ'ס' ד'ז'ק'ו'ט' צ'ה'ן צ'ק'ז'ק'ו'ט' צ'ה'ן צ'ט'ס'
צ'מ'ל'פ'נו'ז' ה'ל'ג' כ'ה'ו'ת'מ'ת' צ'מ'ל'מ'ר'ו' ט'ט'ס צ'ס צ'ל'
ה'ל'כ'יס' ט'ט'ס ק'ז'ט'ס' צ'ה'ן כ'ה'ו'ת'מ'ת' צ'ל' צ'ט'ס, ג'ס'
ר'מו' צ'ה'ג'ת' צ'ס' צ'ה'ן י'ט' נ'ו'ס' ו'ס'ו'ו' ט'ס ז'ה' צ'ה'ן
מ'ק'ד'ט'ס' צ'ה'ן ל'מ'ד'ה' ד'ז'ק'ו'ט' י'ט'ה'ן צ'ה'ן
צ'מ'מו'ה' ט'ל'ה'מ'ד'ים' ה'ל'ג' נ'פ'ס' צ'ה'ן צ'ס
ב'ג'ג'ד', ו'כ'ד'י צ'ל'ג' ה'ז'ו'ן צ'ק'ו'ו'נו'ה' ס'ו'ו' צ'מ'ה'ו'ת'
ס'ג'ט'ל'פ'נו'ז' ה'ל'ג' כ'ה'ו'ת'מ'ת' צ'מ'ל'מ'ר'ו' ט'ט'ס צ'ס צ'ל'
ה'ל'כ'יס' ט'ט'ס ק'ז'ט'ס' צ'ה'ן כ'ה'ו'ת'מ'ת' צ'ל' צ'ט'ס
ל'ג' ט') צ'י' מלה' כ' טמו, כ'וי' צ'י' מלה' למ' בס צ'ה'ן

**בָּאִים שְׁמָה לַרְשָׁתָה: וַיִּשְׁמַרְתֶּם
וַיַּעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֶכְמָתְכֶם וּבִנְתָלֵיכֶם
לְעֵינֵי הַעֲמִים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת בְּלִ
הַחֲקִים הָאֱלֹהִים וְאֶמְרוּ רַק עַמִּיחָם
וְנַבּוּן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה: בַּי מִינּוּ
גָדוֹל אֲשֶׁר-לֹן אֱלֹהִים קָרְבִּים אֲלֵינוּ**

לקט בעיר

(1) ושמרתם. זו מונICA² (ספיילדה יי'ג כ"ה): **כִּסְמֹעֲרֵף מֵרָאָה הַוְּגוּעַ בְּלָמָד הַנְּזָעָן צְמָרָות כְּ** ועשיתם. **כִּסְמֹעֲרֵף:** כי הוא חכםתכם (אלמור): ב) לי פ"י וצמלמת צמירה כלג מפקידיו ובירנתכם וגנו. **צְלָחַת תְּמָכָזָעָד:** מכmiss וונזוויס מומט, לפך מה תנלמה נפקוק ט' פון מפקת, ובצמירה ט'ין על ידי מנטה (רא"ב): ג) ממר זלה, תנלמה צועניטט פהו כנטמןו שמעטו לה קמאות, ה"כ אין זומר וצמלמת צמאמו לאת קמאות טה"כ מכל טה"ר ומכלינו זומר צפ"י וצמלמת פהו כלימוד וסמכנה (מ"ל): ד) לרינו לומר צמיכת סי' מריה נכלוליה על צמירות ונעשית סמקיס והצפטיס שבעיריה סי' מלמה, וזה נל' ציין, **שְׁפָטָעָלָה נִילָּה** צס דבר לומר עלייה קב"ה תלמה, **הַמְּמֻמָּה** וסתובנה טיה סמקיס נל' עכ"ים, הילג טעל ידי עס"ים מטייז לאחס מלmiss וונזוויס (בא"י), ובימר ציוהו: **צְלָחַת קַעַטְשִׁיאָה** וצמירה סי' שמיכמה ה"כ גס צלדר שעמיס עטוטיס מקומות ומטפיעיס לט מכמים, הילג מוקי ומפטמי מולטינו טק' סי' שמיכמה (קניזל), וכוגונת הכלמות **צְלָלִיס** רעני' נפקוק ט' פאנצל צמאנך יהוד, צהני מנטה למדני לה קמאות ליינימס מפי סגנולן צ'ק צום

אור החיים

שחייס (ולמיי הדרישס") ולען נב מוס, כמו כן מוכן בלאפינו כיו גולדס פמייניס גולד מוס, וכן הימרו זיל' (מיכילמאן) כלל שטמדו על כר סיינט ג'ון כו' כס סומין דכתייג' וכלל כסס ווילס וגוי' ולען וכוי' ע"ג, כל למדת גולד כו' כסס מומין ועמנדו (חזקטען'), ונתכוון צין על מומי נגוף צין על מומי נגפה, וכגד כניעותיהם טמוס נגוף יגיד על פגס הבנפץ כי להין מוס להין דמיינו נגפה ותשר על כן פסלן כ' לנעל מוס מעל במצג, ועיין לדזרוי קוזר (ה'ג''), וככללות בכליי גולד כו' כסס חד הילו פגון גולד יקריה חי הילן כסס גודיקיס, וווממו כויסס") גן בתלען מהמל כו' כסס חייס כסס הילן כסס כי מי יהמר תשר וויסק למחר מוד מענטיקס גולדס חמורי צחולין (זדים קני").² פסקן מכל כמי קען צחמאכ

אור בהיר

עב) כל חמר ותולש ופצעות צען כולם מהם. **עג)** קרי מתייחס כל יוכל נאהר על כל גלגולים כייחיד. **עח)** סענבי ל' "ס ענבי". **עח)** והוא מזכיר בסוף פירושינו.

אונקלזם

וילפונן ל' מרחל ק...
אנון קומפני על...
וילפונן יא' וק...
בשפוץ טורא
באשטה עד צי...
עננה ואםיטר...
עטמבען מנו א...
אתון שטמען וק...

CKERLOMOT ולח כ
(ולוק): י...ל...

עמדו, סל"כ קיל"ג
מבחן ומבחן יכו כי
(כ"ל) ועמה כטגמו
כ"מ, כללו חמל כ

ומצע נפקס לוי
מדלה צינו לנו

יב. קול דבוכיכ
דבוכיכ

(הכט"ר פ' יטקה)
מי פ' כ' כו' נו'
הולד וומורל לו
וכו ע"כ, וכפי
דבוכיכ פירוט כהו
מכס מלוקיכס קו'
החס צומען, ועי'
bam'ו יטראל מפי
לך וגוי חכל כטמא

יטראל, וכבר מהמו עלי
הין לו צהル נכהר

בכל עדו ראנחנא מצלאן
ברטומיה: ח' ומ"ן עם רב ד' לה
קומפני ודרינן קשייטן בכל אויריא
הרא ד' אנה נ' בה גראטמן יומא
דר' ט' לחוד אסתפריך וטר
נפשה לתרא דילמא תנשי ית
חתנמיא ד' ח' צו עיניה ודרילמא
יעדרן מלבקה כט' יומי טז'ה
ותהוו ענין קבנעה ולבני בניה:
ו' יומא ד' קומפא קרטם י' אללה
בחורב ביד אמר י' ל' בנווע קרטמי
ית עמא ואשטענונג ית פתנמי ד'

ביהוה אליה נ' בכל קראנו אליו: ח' ומ' גוי גדרול אשר-ל'ו חוקים ומשפטים צדיקם. בכל התורה זאת אשר אני נתן לפניכם היום: ט' רק השמר לך ושמך נפשך מאור פונת-שבח את הדרבים אשר-ראן עיניך ופנישורו מלבקה כל ימי חייך והודעתם לבנייך ולבני בניה: י' יום אשר עמך לפנוי יהוה אלה אל-ה-ל' א-ת-ה-ע-ם ואשמעם את-

רש"י

לעוי כתמים: (ח) חקיים ומשפטים צדיקם.
בגינויים ומוקובליס": (ט) רק השמר לך וגוי פן
תשכח את הדברים. זו כשלל הצעמו חומס
וחמתוס על חמאתם מהצדו חכמים ונזנויים ותוס*
אטקל, סל"כ נמוך טענמים חומלייס צהין מטבחים
הומטייס רק האן טראל ומוליס צחאן מיטרעל כלום קקל,
וזה כל' ימכן, אבל הומרייס צגס משפטיאס למימייס האן כל
כל'ן בגינויים ויטלים ומוקובליס כמו מולמייס סק'
שיוי ושותאות שאם.

(אלמר): ז' פ' חיין נ' צוויי כל' ישות חומס וכל'
יגרע חומס, זו יסא טומקיפו עליים מממה ככמה, טאייל נטהל טול צס'ים ויטלים, וכוונת
לפינו לפס מת' ר'ך" שגנומוב אפליאטו מה צהמלווי טעל לי' קיוט הקakis מס'ים פלמייט, טול לך ורך נטהל

אור החיים

כהו ווין חמינה צו עד יוס לכאו ליהן סמייס:
וחטמיינט ה'ת דכני' וגו' לירוחה הוינו כל
בגינויים וכתייב (במ' כ' ל') וידבר הלאeos מה כל
סודרים, וועס עטהייט זא לירוחה הוינו כל' כינויים
זהמלוועות בספק זומטן מכס טס'ו קמנוע ה'ת
זושמגן, ופיטחתי צפראט ותוו צפסיק זומטן
ה'ת צד'ס מליל' ה'ת ט', וו' טז'ה טירול' נ' מרו
סיטה מהמלוועות גזות דזרי הלאיס עד צוינ' ה'ין מספער
נ'טמנס וזכו כטמת זומטן כ' שעומדים"י' כי פסקה זומטן
ועל מטממת יומת כ' שעומדים"י' כי פסקה זומטן

לקט בחור

טעוי, וכלהן זה הס מכמה ומכוונה טריסים וכגויים אלה
למעלה מס', לא ואו והאטמר כל' נטעו, ועיין נאות
ו': (ה) ככל מרן ז' דיקיס וזה מיטון מהם ודק ספּן
אטקל, סל"כ נמוך טענמים חומלייס צהין מטבחים
הומטייס רק האן טראל ומוליס צחאן מיטרעל כלום קקל,
זה כל' ימכן, אבל הומרייס צגס משפטיאס למימייס האן כל
כל'ן בגינויים ויטלים ומוקובליס כמו מולמייס סק'
שיוי ושותאות שאם.

אור החיים

עו) ק"ל וכי די נלמד נילקה כל' סילקה כל' נק פאם לנבדות ט' וסיל'ל למדון לנשאות. עז) וו' ה' מה מזוי. עח)
פי' צגס צמיינטו גענדות ט' וגס קנוו פטזע ה'ל נט' ממייס לעילס לממייס נטס', זולם קומוילס וטלטראט שעלי

אוניברסיטאות

יְהִיבָּה כֵּן אֲלֹתָה רַבָּה אֶלְעָם עַל אֲרָעָא רַבָּה אֶלְעָם יְהִיבָּה
נְפָשָׁה לְאַתְּקָטוֹל ?אֲלֹתָה תְּגֻנוּבָה ?אֲלֹתָה מְחֻמָּד
סְפָרָדוֹתָא דְּשָׂקָרָא: יְהִיבָּה בְּמִבְּרָךְ ?אֲלֹתָה אַתְּ
בְּבִתְּמִבְּרָךְ ?אֲלֹתָה מְחֻמָּד אַפְתָּח
חַבְרָה וְעַבְרָה וְאַמְתָה וְתוֹרָה
וְזַמְרָה וְכֵלָה לְחַבְרָה: שׁ וְכֵלָה
עַמְּאָה חַזְוָה יְהִי קְלִיאָה יְהִי בְּעוֹרָא

הַאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהִים נָתַן לְךָ ס
יְלָא תַּرְצֵחַ: ס לְאַתְנָאָתָה: ס לְאַתְגָּנָבָה: ס לְאַתְעָנָה בְּרַעַךְ עַד שְׁקָרָה: ס
ד לְאַתְחַמֵּד בֵּית רַעַךְ ס לְאַתְחַמֵּד
אַשְׁתָּרַעַךְ וְעַבְדוּ נְאַמְתָּז וְשׂוּרוּ
וְחַמְרוּ. וּכְלָאָשֵׁר לְרַעַךְ: פ שְׁבַיעַ
ט וּכְלִיחָם רָאִים אַתְדֻקּוֹלָת וְאַתְ

לכט בתרגום

ב

וְיַת קָל שׁוֹפֵן
וְהִוא עֶמֶם וּ
שׁוֹאָמָר לוֹמֶשׁ
וּנְקַבֵּל וְלֹא יַתֵּן
וְדַלְמָא נָמוֹן
לְעֶמֶם אֲלֹא חָ
לְנוֹסָה יַתְבוֹן

(מכילו): **את דג**
וירגענו. הן וען ל
נרכחין למחוקי
וממלכי בברת
בנהמלה (ת"ס ח' ח)
צצ פ"ה: (ז) **לג**
כטולס (מכילו), ;
ככלצודו נגלה ט
שינוי נושאות. עגנון ונג

הירוכות ימיס מלו
זבב סגנות נפל
ו זבב
טז. דבר גוי.
עמנוא
מקבלין ממך ייבּ
נסחנן וכוח חומ

וְעַד מִתָּהּ נֹזִים וּמִתָּהּ רֵי

הַלְפִידָם וְאֵת קֹול הַשָּׁפֵר וְאֵת הַדָּקָר
עֲשֵׂנו וַיַּרְא הָעָם וַיָּגֹעַ וַיַּעֲמֹד מַרְחָק:
וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה דְבָר־אַתָּה עַמְּנָנִי
וְנִשְׁמַעָה וְאֶל־יִדְעָר עַמְּנָנו אֱלֹהִים פָּנִ
נְמוֹתָן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־
תִּירְאוּ בַּי לְבָעֵור נְסֹות אַתֶּכֶם בָּא

לקט בתייר

המזכירים, כמו רלה צעדי הכלכלה, וכך גם טרם מר (האלם מה ט"ז) ולמי רלה הילגה מוכנה, וכן מותם של פליטים שנחטף (כלה' כ"ז כ"ג) לרלה רית צגי (וקן פירט לרלה ע"ג), גס יט מרכזתיו ו"ל טפירותו רלו למ הארכוס וטמשו למ התנטמע, עס כל זותם מוחלט שכל מעמד השנימר כללו נעלם טבנימיו נסיס וונפלומו עד לין מקה, יימת ליה נציגיו מהתקוממו נסיס וונפלומו עד לין מקה, יימת ליה נציגיו לפיקת המינה כפטונו (בא"י): תל' פ"י והמ סקוטות נעלמו כפטונו (מכיל'), שיילו לכט בס גהוותה"י מכהן גענולס (מכיל'), שיילו לכט בס גהוותה"י מכהן גענולס נעליכס: נסות. לנוו כרמץ וגודלה, שיילו מושאות בעצמו ובכבודו.

המקacen צלע כי 'קוות רק כי' קולות (נח"י): מ'lein הפי סתימה זו פירושו עין, זה חיון, כי פשות הוא סככל מקום פירוש כתיבת עין המתנוועות כמו נב' ווד מהיא נמלך, אבל פירוש דרכי בינו בס, אכןlein אין לנו מושג כתובוענו בגופס, כי מה סגולתנו מונכס להמו ורימה מתונה לחם, ועל זה הילע' וילכו יעדמו לו ויטבו ייעמדו, ולשם ייגעו מורה על כתנוועות ממלי, אבל ודלי פירושו מתנוועות נל' וצדעת ונכם הנטלה, והוא עין הרכבת והפמד, ככל מרודענו נדוענו (בא"י): מא' צחים נטהרו מון ממנהס לא נקללה רמווק, כמו לגדי פסת ציילן מי שגהע מון קעוזה קו בקיילוב מקום,ומי צלע' גבען חל פחת השורה אשו בירוק מקום, ולו'כ' מי שקהיט שעומד אל סהר ממת' ביה נרמע ללהוועי עד מקום, שאותו מון למחנה, והוא י"צ מיל (ג"א). ומי מלחמי קארט מדין מותן (גמר) ופליך' מי שמייען מותן לאתקלכ' מעט מעט צחוי קלטיס כההה קמלהה למ' נב' זמחלת הילכו עכ'ל'. מב' וכלה רצ'י לאסויי סטינס מפתוטוי, ומיט'

אור החיים

הויריות יומיים מלבד שכרה מכך, כי אם מזות צב
כס סגולה נפלחים מלבד שכר שוכר קצע על כס כ'
וזו גילה מהמה ב':

טז. דבר וגוי. פירושו והס נגיד כי כתיקצץ כ'
כטוו עטקה וטקה לאילנס נס טקס מודלים נזובות כי
לנעוצר וגוי' וכטב עטקה כ' מחתצתו
טז. דבר וגוי. פירושו והס נגיד כי כתיקצץ כ'
עמנו נקצל גיזורתו, מעתה כהוי הנו
מקצין ממקבי) והס כן היה נזון לדבש ולמכת
פסקה זוכמן כל מנות דבש בהקליס, וגס נעס
כ' געבור מסיק וגוי' פירושו כי נזקנית כזוכמן
גיטחנו וכוונת חוממו פן נמות. עוד וילך על זה

אור בהייר

ויש אכפיעי נס ופסק מילגרתום עוד. **(דנא)** הומלו דבר קומה וממענה, וכי לוט ר' ידר לוט כה שמנה, כתמי". ר' נבון ור' נבון ב' ירמיה וגזר לו יומת שיעבך לוט ר' ידר.

**לְצַאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְאָמֶרְתָּךְ שֶׁאָוֹ אֶת־רָאשׁ
כָּפֵל־עֲרָת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָחָתָם לְבֵית אֲבָתָם**

אשתי חלמי

(ב) למשפחותם. אך מניין כל ד-צנט וצנט : לביה אכפת. מי:
 אלהינו מזקננו מלך ומלך מזקננו מלך יkos ה על צנטן ל-טווין

ונמו ממתפקה למכות כלוי וופי מתנת למד כי קמונה מטבח כי דמוני נפקומת ה' י' נור אריה

ב. מושג הדיבור על- **מזרחי**

בדע מניין כל שבט ושבט. פירושו, שלא נמצאת שמנה המשפחות בפרק זה, כי אם השכטנים (פטוקים - 'כמא'), אם כן למשפחותם צורך לפרש באילו כחוב לשבטיהם, לידע מניין כל שבט ושבט. ואם תאמר, מה מה כתוב למשפחותם, ויש לנו, על ידי המשפחה הוי יוריעם מספר כל שבט ושבט, שהוא אשר היה ירום משפחה פלונית שהיה משבט פלוני היה נמנעה על אותו שבט, והוא יוריעם יורה במשפחוה שלהם, שודרכם להיות נקראים על שם המשפחה. וכן כתיב למלך (פקוד יי') ויתחילו על כל משפחותם, ולא היז נקראים על שבט. וכיון שעיל ד' המשפחות נורע שבתיים, כתוב למשפחותם: מי שבאיו משכט וכו'. פירושו, שאין פירוש לבית אבותם שהייה יודען מאייה בית בר הרא.

ב- משלוחות ייעוץ מנין כל שבט ושבט. גל' ליעז מנין כל מפקחת ומפקח סאיי גל' הואר זכרים מניין כמתקפה ריק מימיון כל צבאו ותנכו:
 לבית אבותם אביו משפט אחד ואמו משפט אחר יקום על שבט אביו. פירוש נמי מפקחת צבע מלך ומלך ומפקחת צבע מלך יkos על כל מפקחת צבע נמי צבע זודע מניין כל צבע ותנכו, גל' נמי מפקחת מהה ואמו מפקחת מלורה קמס כתבי תומון מסכימים לדם כן נסכמה מושה ליעזר עם כל צבע ותנכו להסב ביטח מפקחת נמי מפקחת קהנווי ומפקח לנו מפקחת פטלווי צבעמן מתננו להונן גל'

ב'ז

משה

ירעד הנוראים, כך מזאתי בשם ר' יצחק מודראי וכך כתבו קצת מהבראים, ואנו אמר אכן לנו אלא דברי רשי' עמדו בפ' כי תשא שם פפסוק ומזה אותו על עבדות אורה מועד ע"ש ותדבר ה' כבאר החורה;
ב' למשפחotta, דע [לידין] מין כל שבת שבת. לא לידע מין כל משפחה

באר התורה

השניה לעתות מרץ מצרים וגוי, רוז'ל נתן טעם למוח כתוב
אלא כל אלו הכתובים במקורו שמי ואלה בזיהו שנה בכמה
חדוש ואמרנו משל עצמו שנשא שמי ואלה כתוב לה תרבותה ולא
כתב לה זמן וכן לשניהם וכן לשלוישות ליחסים מצא עיינון בת טבבים

כaspcer וולגט אפה בפונט מילא את הדרישות.

ויצו ולבן בריאות עלום ודור המבול ודור הפללה לא האoxic בהם יומם כתוב אלא ביום זה נקבעו כל מעינותיהם לוי של אלל דיזי והם בוטים כל כי האדם לא היה רוץ להמשמש בחול אלל שבביל המוגulings קרב ושבא לדרבם האoxic בהם וכן היה דור המבול ודור הפללה מן התורה ניניה מן המענות בת טובים בת אברהם יצחק ויעקב אמר כTHONOT שיחי הוראה וכתחבו בה ומן צאנו בדור השישי יצאת והושע באיזות שניה בשנה השנית שיטת תבליל בראות העולם לא לתהדיין בספר הזה מרד היה וגמינו גל בשנה א' וחידינו דקאמר וכשנפלו בעגל ביז' בתהמו מאנא' באראי חור ומונא' הוועה הוברה. ג' וטורע שרך דעת וששי דאליב' לחה לא פ' והוא על שוא וראש הדוא ממרואיאיה חדש ובאייה יומם לילה כתוב מפני חיבתן מונה בו כדרשטי'. לומר מרן ממן והמשפקים רוחם בעבור שרשותה השכינה למה לא לוי שכינה פ' שענה אבל עבון קביעת שכינתו בורוכו הועץ למנין מן בפק' ר' רב' דרבנן מوط (הוה) חוויתו נקרא מושב עיר וזה ל' ימי ולעתה גראמי בו עירוני וברוחן אוניברסיטאי

באיורן שם השלימין בספר הזה:
מה מוצובה בענני הקרובנות שהתחילה בהן בספר הכהנים ולא נשלה

המניין השני היה ברכותם לאור הדרכו של אלון גורן, **בעבור שהפסיק** במצוות המשmittה והזיכר שאמרו שחיי בהר סיני, **זהו אמרך** כאן שהחלה הדרוכה הזה באלהל מועד בכל הדברות אשר **יש מחלוקת** ספר ותיקרא, ובן יוחנן כלם מעריכים גאליך באלהל מועד, כי **שהוקם** המשmittה וקידרוא לאיו השם מארח מועד לא נזכר לו אלא **וב. והזכיר** כאן במדבר כתיב, להגדיר שלא נסנו משם שעוד שנון, כי

אוֹר הַחַיִם
 י' הַלְּוָן עָמָדוּ רְוּמוֹת דְּבָשָׁה יְבוּנוּ סָלִילָה (ויק"ר י' ט'), כִּי סָגֶס
 צָהָו לְשֵׁין מֻעוֹד, הוֹלֵם מְוּזָה נְגַדֵּקָה נְזַרְקָה נְזַרְקָה:
 שָׂאָר אֶת רָאֵשׁ וְגוּ. נְגַן לְעֵמֶת מְמַפֵּר אֶת נָמָס, וּטְרֵזָה זְלָגָה
 גְּדִירָה סְמִיכָתָה קְלָמָוֹה יְכַדֵּן לְפָרָהוֹן חֲלִמָּה נְמַלֵּה מְוֹלָה נְמַלָּה עַד
 גָּזָן, וּזְהָה בְּלֵגָה סְפָטָה, כִּי זָהָה נְזַנְמָנוֹת קוֹדָס מְלָחָד יְנַקָּן
 גָּלְגָלָה כָּךְ, גָּסְבָּלָה וּמְנוּדָה יְמִינָה:
 דָּרָאָה הַיְלָדָה נְקִדָּה לְמַקוּםָה וְנִמְמָרָה שְׁמָרָה פְּנַיָּה
 טְפָרָה פְּקָדָי נְמַרְיָה נְמַרְיָה, יְמַמְּפָרָה שְׁמָרָה פְּנַיָּה
 מְמַמְּמָה וּמְמַמְּמָה שְׁבָטָמָרָה וְזָהָבָה מְלָאָה מְלָאָה
 גָּלְגָלָה מְיִיעָמָה, מְגַנָּה, חַלְבָּה נְגַיָּה, וְצָקָה תְּפָרָה
 סְלָמִיָּה

ימב"ז

י' הילו עמדו רומיות צבאות ימיון כל טליתן (יק"ר י), כי אקסג' פאון לעין מועם, והו מזוויה נד' הקונן צו כורך טו': שאר את ראש וגוז'. נירין לדעת ממך זה נמה, וכרכ'ו' נל' בוג'ו' דורי הממלכת טלקמו יי' כבבון לנקרות כרכינגו' בוכוס טור' נטנו'ה עד'ו. וזה נל' יקנפ'ן ליטיג' ברכ'בצ'ן יי' ה'ה' נל' יטומ'ה' גרב'ה' גרא' טו':

באיורן שם השלימין בספר הזה:
מה מוצובה בענני הקרובנות שהתחילה בהן בספר הכהנים ולא נשלה

המניין השני היה ברכותם לאור הדרכו של אלון גורן, **בעבור שהפסיק** במצוות המשmittה והזיכר שאמרו שחיי בהר סיני, **זהו אמרך** כאן שהחלה הדרוכה הזה באלהל מועד בכל הדברות אשר **יש מחלוקת** ספר ותיקרא, ובן יוחנן כלם מעריכים גאליך באלהל מועד, כי **שהוקם** המשmittה וקידרוא לאיו השם מארח מועד לא נזכר לו אלא **וב. והזכיר** כאן במדבר כתיב, להגדיר שלא נסנו משם שעוד שן שמו, כי

לְגַדְעָה כִּי זָהָקִים לְקֹדֶר וְזָהָם, כִּי נַמְפֵר שָׁחָר שָׁעַנְגָּה וְמַפְרָר
שָׁפְרָטָם קְרוּבָּה נְלָכָדָה מְצָבָן זָהָב מְחוֹתָה קְלָפָה וְתַלְמָתָה נְלָפָס
מֵתָה מְמוֹתָה וְמְמַמָּסָה שָׁחָר גְּמַפְרָר וְזָהָב עַל מַמְפֵר יוֹתָה מְגַרְסָה, שָׁלָתָה
בְּלָגָה מִיִּי מִיחּוֹתָה, מְגַפָּה, חֲלָגָה צְבָיָה, וְצַקְקָה חֲלָפָר שָׁעָגָל, וְצַמְפֵר
שְׁלָמִיָּה.

ספר

ארץ צבי

אמרות טהורות, דברי מוסר ותסידות

על סדר הפרשיות

מכת"י אישר השair אחורי

מן רבינו הקדוש, גאון אדר בנגלה ובנסתר

צ"ס"ע, רב פעלים מקבצאל

מוח"ר אריה צבי פרומר הי"ד

אב"ק קו"גלוֹב

ראש ישיבת חכמי לובלין

חלק ראשון

מהדורה שלישית

נדפס פעה"ק ירושלים טובב"א

שנת תשס"ז

במדבר

← 7 בראשי (ר"פ במדבר), כשבא להשרות שכינתו עליהם מנאם, בא' בניסן הוקט המשכון ובא' באיר מנאם. והקשה בעל שפט חכמים אם כן هو לית למנאם בא' בניסן. ונראה דהנה מצינו ב' מניינים, א' קודם מלאת המשכן, מחצית השקל לגולגולת, וא' בא' באיר אחר הקמת המשכן, דעבנן המניין הוא שייהה כל אחד בישראל נפרד לעצמו, ולא בתוך הכלל, ומ"מ היה רבי חילו בתורה ועובדיה. אמן אי אפשר להיות זה רק אם בתחילת הכלל בתוך כל ישראל, ועי"ז יכול אה"כ גם בהיותו נפרד עצמו להיות כראוי, כיון שכבר חל עליו פעמי אחת כוח הכלל. אמן גם להכנס לנור הכלל אי אפשר רק אחר היוכוך והטהרת במידה שאפשר לו, כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק, ואם לא כן מאומה לא ישא בעמלו.

זה פירוש: אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני (אבות פ"א, י"ד), דבתחילת ציריך להשתדל להיות מוכך קצת בהיותו יחידי לעצמו, כפי האפשר עכ"פ ליחיד, וזה: אם אין אני לי מי לי, אבל אין זו עדין התכליות, כי כשאני לעצמי מה אני, צריך לך הכלל בתוך הכלל. ועי"כ היה מניין קודם בנין המשכן, לרמז של יחיד ישראל יוצר ויטהר גפשו כשהוא לעצמו, כדי שיוכל להכנס לתוך הכלל, וזה עיקר התכליות [זו תרומת האדנים. ובמנין של א' באיר תרומת המזבח, עי' רשי' תשא ל', ט"ו — המגיה], וממחצית השקל של המניין [להרומות המזבח — המגיה], היו קרבתות הציבור, שווה מורה על צירוף הציבור יחד, להורות כי המניין של כל יחיד לעצמו הוא רק הכנה שיווכל להכנס לתוך הכלל, ומן הכלל ירכוש לו עיקר כוחו ותילו לאוריותא.

והנה בנין המשכן היה מתוך צירוף כל ישראל יחד, ונתקלו הרעות דLIBA של כל אחד בישראל יחד והוא לאחדים במסכן, ותיה משכנן השכינה על הכלל. וזה היה בא' בניסן, ועי"כ לא היה או מניין, כי מניין מורה על הפרט, והשראת השכינה במסכן היא מצד הכלל. אמן בא' באיר געשה יתר על כן, שהזר ומנאים כל אחד לעצמו, להשראת שכינה גם על הפרטים של כל אחד בישראל, שאחר שנתקלו יחד עם הציבור בחודש ניסן היה כוחם יפה אה"כ לקבל הארץ השכינה גם מצד הפרט. [והנה הרמב"ן פי': כל יוצאי צבא — כל היוצאים להקהל בעדרה, כי כל אסיפת עם נקרא צבא. עוד ברמב"ן שעיקר חטא דוד במניין ישראל היה מחמת שמנאים מי"ג שנים; והתורה לא הרשות למנחים רק מבן כ' שנים. ולהנ"ל ייל הטעם, משום דעתך בorth הפט הוא בಗל שהיה נכלל בתחילת הכלל, ועי"כ תלה הכתוב ביוצאי צבא, שיצא להקהל בעדרה. גם מזה הטעם אינו נמנה נמה מבן כ', כי בס' רביד הזה כתוב דפנות מבן עשרים אינו בכלל ערבות, וענין ערבות הוא חיבור כל ישראל, הנה דפנות מבן עשרים אינו מוכשר וראוי להקהל בתוך כל ישראל לגמרי, וכיון שאין לו כוח הכלל אין לו ג"כ כוח המניין שהוא מצד הפרט, כי אין בפרט כי אם הבא מעיקרה בכוח הכלל].

נמצאים למדים, דnisן הוא כוח הציבור מצד הכלל, ואיר — מצד הפרט. ועי"כ פטח ראשון שהוא בניסן הוא לציבור דוקא, ואילו פטח שני שבאיר הוא להיפר,

כן גם על לפני ר'יה, שי
גם ש עד שמיini עצרת
dagor הדין הוא בשמיini
תחל שנה וברכותיה.

נשא את ראש בני
יש לבאר, דמנין בני ג
כל סדר ישראל עד עול
אדמתם, ושעת פירוק הג
מן המשכן כמוש"ב הח
תכ"ט), ומהאי טעם בא
רק נגנו, עי"ש. ולעומם
תחש, לרמו שיננס אර
שהתיה להם גם אז יגיא
אדמתם, אי' מהחברת כ
להם אחיזה במשכן מכוח
הכלל, וזה עניין מניין לו
למשא כל המשכן לרם

בעניין שאין מברב
כתב הרמ"א (או"ח סי'
להיות בשמה). גם מוב
בביהמ"ד שלו נשיאת
מן השמים שאין ראוי
בגמי (סוטה ל"ח, ב) ע
ברכת, שהכהנים שבא'
טורדי, כמוש"ב הרמ"ז
רואים שאין זה רצון ה
ויל' הטעם שאין
(בשלח מ"ה, א) ואכן
בעתיקה אין צരיך דין
תניא, דיסורים הם ממש
החסדים, וכתר עליון נ
דיבור של ברכת כהני
תחרישון.

דווקא ליחיד ולא לציבור, כמו שאמרו חז"ל (פסחים ס"ו, ב) איש נדחה לפסק שני
ואין ציבור נידחין לפסק שני. [תרפ"ח]

אך את מטה לוי לא תפקד וגוי בתוד בני ישראל (א, מ"ט). בראשי, ד"א צפה
הקב"ה שעתייה לעמוד גוראה על כל הנגנים מבן עשרים שנה ומעלה שימושו
במדבר, אמר אל יהיו אלו בכל וכיו', שלא טעו בעגל. לכוארה קשה, דהגוראה הרי
היתה בעבר חטא המרגלים, ומה נפשך, אם יהיה שבט לוי בכל החטא רואים
גם הם לעונש, ואם לא בלוא הabi לא יענשו. ויל' דחטא מרגלים ממש מחתא העגל,
בגדיר עבירה גוררת עבירה, ושבט לוי לא חטא בעגל, מ"מ מצד שכיל ישראל ערבים
זה לוה, היהת להם קצת נגיעה בחטא העגל, ומפאת זה היה אפשר להם להיכשל
בחטא מרגלים. וע"כ לא נימנו בתוד בני ישראל כדי להפרידם מותוכם, שלא היה להם
חיבור עמם כלל, כדי שלא יהיה להם חלק כלל בעגל, מילא לא יכשלו בחטא
מרגלים.

אם נמלשו רשי' נראה שהמנין גרם לו שנגור עליהם למות במדבר, ומה
ענין זה לו? ייל' לפי מה שכתב המהרא"ל (נתיב הצדקה פ"ו) אהא דלא גתערבו
ישראל עד שעברו את הירדן, דסגולת אי' לחבר כל ישראל יחד. וענין המניין הוא
להיפר, שהוא חלק כל אחד לעצמו, להפרידו מן הכלל ולמנותו, ולעשנותו בזוז, ולילא
שבמנין דלא בטל, ע"כ משעת המניין היו עלולים לזה, וכשחטאו בענשו בזוז, ולא שימושו
שהיו עלולים בסיבת המניין, אף' היו הוטאים היה העונש באופן אחר, ולא שימושו
במדבר.

ברישיש (ג', ט"ו) מבן חדש ומעלה, מושיגא מכלל נפלים הוא נמנה ליקרא שומר
משמרות הקודש. חידוש גדול אצל מה שהוסיף רשי' זיל' תיבות אלו, ליקרא שומר
משמרות הקודש, כי בפשטו היא מצות עשה בפני עצמה למנתו מבן חדש, והיכא
רמיזה שהמנין היה כדי שיקרא מאזו שומר משמרות הקודש.

בדברי רשי' זיל' גלענ"ד, דכיוון דאחר מנין משפחת גרשון כתוב (ג, כ"ב):
פקודיהם שבעת אלפיים וחמש מאות, היינו בצרוף אותם שהיו מבן חדש ומעלה,
ואחריו כתוב (שם, כ"ג): משפחות הגרשוני אחורי המשכן יחנו ימה, וכן כתוב
במשפחות הקהתי (שם, כ"ט), ומורי (שם, ל"ה), משמע ליה לרשי' זיל', כי מבן חדש
ומעלתה הייתה עליהם מצווה זה: יתנו ימה, וכן כל משפחה מג' משפחות אלה אל
במקומה המיוחד לה, ואפי' פחות מבן חדש היה במצבה זו, לקיט מצות עשה בחנותו
סביר למשכן.

וכען זה מצינו קיום מצווה עשה בקטן, באבני נזר (יוז"ס של"ט, ט'), דקטן
בן ח' הבינול, לא חשיב חפץ מצווה בלבד, רק מקיים מצווה, עי"ש, וככה בנדון דין,
והוא חידוש גדול ונפלא אשר מלשון רבינו רשי' זיל' משיתיהו. [תרפ"ה]

נשא

לעולם קוראים פ' נשא אחר שבועות. ונראה כמו אמרינו בש"ס מגילה (ל"א, ב):
שקורין התוכחה קודם שבועות מסוים תכלה שנה וקלותיה, כמור"כ קוראים פ' נשא,
שיש בה ברכת כהנים, אחר שבועות, מסוים תחל שנה וברכותיה. והתאם אמרינו כמו

נאמרה

יבה ועל

יהו יתפ

ר דאמר

ותחי על

ים כולם עד

אשר כן יש

זה העולמים,

זין ולמטה

וה לוייה

דבורה ביום

ונבדרש

יתח וועל מה

ישקני זן,

ה: "ישקני

ומה, ישרי

כאשר עתה

אור למללה

כאשר הוא

. כן באותה

ס זה העמה

. גמליאל,

רת הרכבות

ה: "ישקני

. פ"ק), שהרי

מסורת המדרש
ב. ארוי מלך היה
מושיא הדיבור וכו'
לייש כאח תחקפה ראה
זהר חיב קמר. כך וכך
דינום ש בו נבר ספרי
האוינו שיג. ע"ע להלן
פה (יא) ב

דעתיה דרבבי יוחנן דאמר בסיני נאמרה יוציאה לנו נשיקות
מתוך פיו ה"א היא דכתיב יישקני מנשיקות פיהו.

7. ב. דבר אחר יישקני מנשיקות פיהו אמר רבבי יוחנן
מלאך קיה מוציא הדיבור מלפני הקדוש ברוך הוא על כל
דבר ודבר ומחיזרו על כל אחד ואחד מישראל ואומר
לו מקביל אתה עלייך את הדיבור קיה לך ובך דינין יש בו
כח לך עבשין יש בו כח לך גזרות יש בו ובך מצות לך
קלים וחמורים יש בו כח לך מפן שכיר יש בו והיה אומר
לו יישראל הן וחוזיר ואומר לו מקביל אתה אלהותו של

ובמאר פיו. וכן — על דעתיה דרבבי יוחנן, דאמר: בסיני נאמרה — שירות "ישקני" זו, מפני ישראל, וכבר רבי יודא ברבי סימון אמר כן לעלה, ורבבי יוחנן דרשו ממשמעו הפסוק הזה בעצמו, והרי כן אמרו אז ישראל לפני הקב"ה: "ישקני מנשיקות פיהו" — יוציאה לנו נשיקות מתוך פיהו — עוד, ידבר עמו פנים אל פנים ויגדר תורה ויאדרו וירכה לנו תורה ומצוות, הדא הוא דכתיב — וזה שאמר הכתוב: "ישקני מנשיקות פיהו", כל אומר ואומר לפי דעתו (הרוז'ו), מי אמר והיכן נאמר.

ב. דבר אחר: "ישקני מנשיקות פיהו כי טובי דודיך מיין", ועל דרך שאמר רבבי יוחנן לעלה (בשם הקודם), שבפניبعث שדיבר ה' אל ישראל את שורת הדברות, אמרו ישראל שירות פסוק זה (עיי"ש). כן עוד — אמר רבבי יוחנן: מלאך קיה מוציא הדיבור מלפני הקב"ה, בשליחות מיוחדת — על כל דבר ודבר — מהדברות שדיבר ה', ומחיזרו על כל אחד ואחד מישראל — מוליכו וסובבו מהה אל זה אל כל אחד מהם, ואומר לו: האם — מקבל אתה עלייך את הדיבור הזה, לך לך דינין — פרטני דברים — יש בו עלי ספרי האזמין, שי"ט, וכן — לך לך עונשין יש בו, עונש למי שעובר במצויד ובהתראת עדים, בבית דין של מטה, עונש למי שלא היעדר ווורתה, ונענש בדין שפט, עונש לעבר בשוגג, עונש בדין של מטה ועונש בדין שפטים. וכן — לך לך גזרות יש בו — שאמרות חכמי הדורות לגמור בו גזרות מדבריהם כגדיר לעיקר האזהרה שלא לבוא להכשל בה ולעבור עליה (יפ"ק), או שידרשו וויסיפו בו אזהרות ואיסורים בדורשה מן הכתוב בה במידת גזירות-שותה (ורדיל ורש"ש), וכן מצות לך קלים וחמורים יש בו, בכל דבר ודבר מעשרה הדברות תלויות כמה וכמה מן המצוות אשר כתובות בתורה, עד שכל תרי"ג המצוות תלויות ורמותות בעשרות (יפ"ק). יש אשר ישמעו בו במשמעות ויש אשר ידרשו במידת קל-זהומר. לך לך מתח-שכבר יש בו — למקיים אותו בקום ועשה ולמנעו מלעbor על איסורו בשב ואל תעשה, והיה אומר לו ישראל — למלאך: הן, וחוזר — המלאך — ואומר לו: האם — מקבל את אלהותו של הקב"ה — לעיקר וטעם לקבלת קווים דיבור זה? שהגם שאמרו כל ישראל בראש "נעשה ונשמע" ובקבלת הדבר הראשון "אנכי ה' אלהיך" קיבל עליהם את אלהותו של הקב"ה, מכל מקום חזר ושאל כל אחד מהם על כל דבר ודבר, כל מצוה ומצוות האם קבלו

דבר אחר י' פ' י' שְׁרָאֵל מִפְּיַ הַקָּדוֹם טָעֵמָן דָּרְבָּנִין אֶם אַתָּה עַפְנָנוּ וְנִשְׁמַעַנוּ שָׁאיַן מִקְדָּם וּמִאַעֲמָנוּ וְנִשְׁמַעַה אֶעָזְרָה וּרְבִי יְהוּדָה תְּפִיסָוּ שְׁטָתִיתָה אֶן מְשָׁה בֶּל בְּתוֹרָה בְּגִימְטְּרִיאָה תּוֹרָה ע'

הקדוש ברוך הוא וזהו אומר לו הן וזהן מיד היה נושא על פיו הדא הוא דכתיב (דברים ד, זלה) 'אַתָּה קָרָאת לְדַעַת' על ידי שליח ורבנן אמרין הדבר עצמו היה מתייר על כל אחד ואחד מישראל ואומר לו מתקלני את עלייך בך ובך מוצאות יש בי לך ובך דיןין יש בי לך ובך עבשין יש בי לך ובך גוררות יש בי לך ובך מוצאות יש בי לך ובך קלין ותמיםין יש בי לך ובך מתן שכבר יש בי והוא אומר הן נון מיד הדבר נושא על פיו לא רקולאיין בן סדרימה ולפדו התורה קרא הוא דכתיב (שם שם ט) 'פָּנָ תְּשַׁבַּח אֶת דברים אשר ראו עיניך דברים שראו עיניך איך היה הדבר מדבר עפנך.

מסורת המדרש
לא רקולאיין בן הדימה
ראה להלן פסק (אי)
ובכיוונו הבא.

דבר אחר: "פָּנָ תְּ
שהוא אומר במקורות אה
בלבד (רו"ח), וכולמו, שנ
ישראל מפי הקב"ה
שמעו מפי משה, וכאשר
להלן (שת), שאת כל עשר
יהושע בן לוי אמר: כ
כלו, בפרשיות מתן תורה.
אל משה דבר אתה עמג
ומעתה, מה עבד לך —
את סדר המקורות האלה
ומאותר בתורה" —
שהוא כל הדברים אמרו
המקרים ואומר שישראל
אללא לאחר שנים וש
כאמור, הרוי כי אחרי הש
ראשונים, "אנכי" ולא
משה:

רבי עוזריה ורבי
שיטתייה — חפסו והחן
מא. עיישי' ברדיל, ראייה
— מצותיה — ש
בגימטריא "תורה" ש

קיים מתוך קבלת מלכות שמים (יפ"ק), והוא אומר לו: "הן" ו"הן", על כל שאלה ושאלת
וה מלאך — מיד היה נושא על פיו — למסור ולהשיק ולהדק הדיבור מה לה' עלי בהערות,
ועל ידי מלאך, אמציע, באה כל דבר בנסיון, הדא הוא דכתיב — זה שאמר המכוב בדברי משה
אל ישראל בסוף הארכאים שנה על מעמד הריסני והדברות האלה: "אתה הראת לדעת כי ה' הוא
האלים אין עוד מלבדו, מון השם השמיעך את קולו ... ועל הארץ הרך את אשו הגדולה ודבריו שמעת
מתוך האש", לא נאמר "ראית" אלא "הראות" — על ידי שליח, הוא המלאך, וזהו שנאמר כאן:
"ישקני מנשיקות פיהו", ולא נאמר "מנשיקות פיהו" אלא "מנשיקות פיהו", ה"פה" — המלאך המוליך
ומביא את הדיבור מפי ה'quam�בר אתם פנים אל פנים (יפ"ק, עי"ש).

ורבנן אמרין: הדיבור עצמו — משהו יצא מפי הקב"ה לישראל — היה מחזר על כל
אחד ואחד מישראל ואומר לו: האם — מקבלني את עלייך, לך וכך מוצאות יש בי, שלל
תרי"ג המצות כלולות בעשרות הדברים, כמה וכמה מוצאות בכל דבר ודברו, וכן — לך וכך דיןין
יש בי, לך וכך עונשין יש בי, לך וכך גזירות יש בי — כגדיר וסיג לך: לך וכך מוצאות —
ציווים — יש בי — בעצמי, מלבד המצות האחרות מן התרי"ג הכלולות כי עלי בע"ג, לך וכך
קלין וחמורין יש בי, דברים המשתמעים כי במידת כל וחומר, וכן — לך וכך מתנצלך יש בי
— למקימני, והוא — והאיש מישראל — אומר — לדיבורו: "הן" ו"הן", על כל שאלה
ושאלת, והיה — מיד הדבר נושא על פיו — להדק מפי ה' אל פין. לא רקולאיין בן
סדרימה — לתלמיד המקשיב ובן המשמעת (עיין הערות), ולימדו התורה — הכלולה ורומה בכל
מצוותיה ופרטיה בעשרות הדברים האלה, ולא על ידי מלאך אמציע, אלא הדיבור בעצמו כא ודבר
בנסיון, הדא הוא דכתיב — בדברי משה אל ישראל בסוף הארכאים שנה על מעמד הריסני
והדברות האלה: "ירק השמר לך ושמור נפשך מאך פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ... ים
אשר עדת לפני ה' אלהיך בחורב", "דברים שראו עיניך" — איך היה הדיבור — עצמו. —
דבר עמך, והרי "הראות" — על ידי דיבור ה' בכבודו, וזהו: "ישקני מנשיקות פיהו" — דיבור פי
ה' בעצמו היה נושא ונזכר אליו, פנים אל פנים (יפ"ק).

ברך

נשא

מזה

מז

כ"י לנו נרמו צפלה ממן תולך (צמ"ו יט ו') והתס מסיו לי ממיל"ח' א' ככני"ס, גלודיו שכךDIS כקכ"ב מה קרפוח קודס כמכה, ונתן לכט עבוזת בככיס נצט פקלט כטל פטל וכפורהות בעתויה נטה עלייס הס לו יעדמו גנסון טל מהג בטנג.

וזה שלט כמדעת, מכין זכו יטלהל לדרכת בכיס רצנן למלי ממן תולך, כי במעת מתן תולך כלבך רלה כקכ"ב טנחו יטלהל לטול שטמראכה ונחיזין לנשות מה בטנג, מהו שקיים מה קרפוח קודס כמכה, ונתן לסרכת בכיס כדי לטנג מה כפורהות בעתויה נטה עלייס הס יטלו גומו כחטף, ולכפוי לטעוב ולדרכת.

*

ל' עוד יט לפט כמדעת, מכין זכו יטלהל → לדרכת בכיס, רצנן למלי ממן תולך, טנחו כחטף יטאב.

והנראה צטקדיס לחתון מפני מה נטולך צרכת בכיס נטנון יהוד יטרכ' כ' ויטמיך וג', וכי הייפסקה סילכת (טורת חיים ריש סימן קכ"ה) לדין דרכת בכיס צפחה מעלה, וטה כן סי' מן קרלו למל ליעזר נטנון רביס יטרכס כ'.

אמנם ציהול בעין כי נרבי טמן יטלהל מרוצים וכולם טיעיס נטומה לא צטוקים שטמיים לסתוף לסרכס בלבב ויטועם צבוי לוי ומוציא, הטל חיון זומת קתקת מה לחציו, כי יט מי שטברך צטוקים ונכניות כטיגנו ולרייך לאטימן חטא, ויט מי שטבקת לרוחה ויטועה, ובכן מן בסכלמה שטצעת כטפחת דרכך לכל חד וחד צפתיות למלא מטהלה נטו לטובך, וטה קרי בכטפעה שטפעת להמל

לכם שכם ה' על פי צהינס טוטיס לך חלהן קען מן כטזובך וככוי כס כטמייע טלהן צו מנט, רצנן למלי ממן תולך טנחו כב מהמל נפיה יעקב, וצפלה ממן תולך חזין דה' טלהן כיכ' צוכחות טל צוי יטלהל לכתקרעט לטנותה כטז"ט לך צער ה' ממעל, מכל מקום גצל עליינו חסדו להחטיב כלו נטה כל כעוזה על ידינו, ורק כ' חסדי כי ה' מטה נטה נהי' כגעטנו. *

ג' עוד נטלה מילון לפט כמדעת, מכין זכו יטלהל לדרכת בכיס, רצנן למלי ממן תולך, טנחו כחטף לזיות יעקב.

ויתבראר על פי מה טהמרו ח' ל' צירוטלמי (סוטה פ"ט כ"ד) רצנן במעון צן גמליאל הווא מטוס לדי יטוען, מושט טמאנ' צית כטקדם לדין יוס טלהן צו קללה, מי מכם, חמל רצוי ה' רצנן בטה רצוי חחה, דרכת בכיס מטעלת. וכנה מטול גנمراה (סינדרין כב.) חמל רצוי יטאה, לדין נך כל פורענות ופורענות טטה נטולס טלהן צב מהד מל' צבכרע לטעה טל עגל קרלהן, טנחו (צמ"ה לד' וצ'וס פקי' ופקודי טליקס חטפות. נמיה טל כל קקלות וכפורהות כטרגנטה וצלה נטול, שולס נוצע מהטיג כטנג, ודרכת בכיס סי' כטנעלת מזחים.

והנאה ליטול כמדעת (צמ"ר פמ"ג ס"ה) כי צטעה ממן תולך להו יטלהל הרצען חיית שטמראכה, ונטחו נוות שול צצ', ומזה נטגנאל כטבך וטשו מה בטנג, עי' פ'. נמיה כי שולס חטמ בטג בעגנאל כטהיל צטעה ממן תולך. אהמנס נטר למלו חכמים (מניג'ב יג:) חמל ריט לדוק, לדין כקכ"ב מכח טל יטלהל ה' הס כן צויה לסרכס רפוחה חילא, טנחו מטאל (סוטה ז' ח') כרפלוי יטלהל וגנאל עון הפלוי. ולפי זה ו'ל

ברך

נשא

משה

חורה קוגן כל מהד וולוד מיטרלע הות כתוועת
צדיזו מוייחד כי טכלו וכטגנו, ועל כן צמבל
זהה זכו לקוגן גס שפט פראנס וכלכלת ננרכא
מיומנת לכל מהד וולוד.

ל

*

ה או ימאל נציאור במדראס, מכין זכו יטראלע
לדרכת בכינס, רצון למלי ממתן מורה,
שנהני כב חלמא לזיה יעקד.

ונראה זכרוס דברי סגנון (סוטה יד). דרשת
רצוי טמלווי, תולב מהילא גמיאלה
חסדים וטופח גמיאלה מסדים, מהילא גמיאלה
חסדים, דכתיב (נלהטיה ג כה) ויעט כ' חלאים
לולדס וללהטמו כתנות טול ווילזיטס, וטופח
גמיאלה מסדים, דכתיב (דבليس לד ו) ויקדו
חוותו בגיה. ולכלהו יט לדקוק מפני מה כתו
הה כפסוק ויעט כ' חלאים לדס וללהטמו
כתנות טול, וכלהי כבז מלינו כתוועת מקודס לנו
ענין גמיאלה מסדים, כתנות (נלהטיה ז כב)
ויעט כ' חלאים הות קאלאן, ודרכו חז"ל (ערוואזין
ית). מלמד שקייטהה בקצ"ב לוחה וכטיאה להס
קלחון, וויצים הות קהדים, מלמד שפעה בקצ"ב
שומזיות להס קלחון.

אכן י"ל דהו צעט שקייטה בקצ"ב לוחה
וינטע טומזיות להס קלחון, עדין סי' קידוש
קדוס בחנוך, ווין זכ רצומה כל כה צעט
בקצ"ב עמיס גמיאלה מסדים עצה בסוכו, מה
טהון כו ענין ויעט כ' חלאים לדס וללהטמו
כתנות טול, זכ רצ כבז כס פה בחנוך, ועל
זה דרשת רצוי טמלווי טולב מהילא גמיאלה
חסדים, לגדיינו בקצ"ב גומל מסד עס קהדים
הו נלהט שטעה, כי מקור כתוב הווע לבטצע
לכל ידע ממנה דת, וווע כהבל נכט בעולד
בחנוך ופטע לה יחפוץ צמות כמהה כי הס צפוצו
מדרכו ומייה, ועל כן גומל עמו מסד ומקרטו
זימין זקו למען יטוז הול כ' ווילחמו.

ככלי סכטפעט טוליך לחזיוו, ומכלו טעמא
הה מרלאה זרכת בכינס זלטן ייחד, כדי נזכר כל
ההד וולוד צפלטיות כי מכך זלרייך לו לאזון.
(וועין זיינט לא צפרטן מ"ט לריכו).

ועל דרך זכ המרלאה נפרט הילאיו בברכת
כழו, כי כו הול זן ומפרנס נכל וממעז
לכל ומclin מזון לכל צוריוטו להאל ברה, ולכלהו
יב לדקוק בכלפל כלשון, דמלחא טכני המל
טכקצ"ב זן ומפרנס לכל, מזוע זליך להזול
ולמל ומclin מזון לכל צוריוטו הפל כליה, ער לפוי
ההמול מזוחל על נכוו, כי מקודס הנו מטבחים
כי כו הול זן ומפרנס לכל ומטען לכל, וככונו
על הכל צו זכקצ"ב זן ומפרנס לכל צחי
עוולס מקריעו להמיס ועד צוינ כינס, וטוד להר
ך הנו חומריוס ומclin מזון לכל צוריוטו הפל
כליה, כיינו מכך זכקצ"ב מפרנס ומכלכל לכל
ההד וולוד צפלטיות די מהסוו הפל יחמל לנו.

והנה כי כן מלינו זמתן מורה, כי חורה
בקוזטס יתמכה לכל יטראלע צכלויות
צמעמד בגאנטל עעל כל סייע, האל מון מזק קוגן
כל מהד וולוד מיטרלע הות כתוועת צפלטיות כי
שכלו וככפי בזגתו, וכטוליאם צמדות (שכט"ר
פ"ה ס"ג) צפסוק יטקי מנטיקות פיכו, מלמד
בקודיזו גלומו סי' מהז עעל כל מהד וולוד
מייטרלע, ווילול לו מקבלי הפה עלייך, לך וויך
מלוות יט צי, לך וויך דיעין יט צי, לך וויך
טונטן יט צי, לך וויך מותן סכל יט צי, וכטול
הו מלר כו וויך, מיד קודיזו גוטקן עעל פו ווילזיט
כתוועת. וויפסר לוולר כי מטעס זכ נהמורי עטלה
סדרות צלטן ייחד, האני כ' האין, לע וויכ
לה, כי כל דיזול וויזול נהמורי לכל מהד וולוד
מייטרלע צפלטיות כי טכלו וכטגנו.

זהה שלט במדראס, מכין זכו יטראלע בברכת
ביבס, פ"י מכין זכו לדרכת צו טפצע
סכטפעט צפלטיות לכל מהד וולוד די מהסוו
הפל יחמל לנו, רצון למלי ממתן מורה, כי זמתן